

ТЗ-673
16.03.2011 год.

ИНСТРУКЦИЯ

ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНИ ПРОВЕРКИ

I. ПРАВОМОЩИЯ НА ПРОКУРОРА ПРЕДИ ОБРАЗУВАНЕ НА ДОСЪДЕБНО ПРОИЗВОДСТВО

Чл. 1. В зависимост от качеството и пълнотата на сигнала или друга информация, постъпили в прокуратурата като законен повод по смисъла на чл. 208 НПК, прокурорът може:

1. да образува досъдебно производство (ДП);
2. да върне сигнала или получената друга информация за допълване на техния подател;
3. да прекрати преписката;
4. да изпрати преписката по компетентност на контролните органи за търсене на административнонаказателна отговорност;
5. да изпрати преписката на органите на МВР или на друг специализиран орган за извършване на предварителна проверка;
6. да извърши лично предварителна проверка, съгласно чл. 145, ал. 1, т. 1 ЗСВ;
7. да откаже образуването на ДП.

Чл. 2. Прокурорът образува ДП, когато са налице предпоставките по чл. 207, ал. 1 НПК и не е налице някое от основанията по чл. 24 НПК.

Чл. 3. Прокурорът връща с писмо сигнала или получената друга информация, когато те са непълни, неясни и по обем недостатъчни, но съществува обективна възможност за тяхното допълване и подобряване от подателя им.

Чл. 4. Прокурорът прекратява преписката, когато:

1. липсват въобще данни за извършено престъпление;
2. получените първоначални данни са недостатъчни, да се прецени, че е извършено престъпление, и обективно не могат да бъдат проверени и допълнени;
3. получените данни представляват общи изявления, субективни оценки или квалификации, а не конкретни факти, подлежащи на проверки;
4. сигналът или информацията са анонимни;

5. данните сочат, че извършеното престъпление не е от общ характер.

Чл. 5. Прокурорът изпраща на компетентните органи преписката за търсене на административна отговорност, когато данните в сигнала сочат за извършено административно нарушение.

Чл. 6. Прокурорът изпраща преписката на компетентния орган за извършване на предварителна проверка, когато не са налице изискванията по чл. 211, ал. 1 НПК.

Чл. 7. Прокурорът отказва образуването на ДП, на основанията, посочени в чл. 24 НПК.

Чл. 8. Прокурорът се произнася с постановление по чл. 2 и чл. 7 и с резолюция по чл. 4 и чл. 5.

II. ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОВЕРКА

Чл. 9. (1) Прокурорът изпраща с писмо преписката на органите на МВР или на други специализирани органи за проверка, когато полученият сигнал или друга информация съдържат данни за извършено престъпление, но те са недостатъчни за образуване на ДП и могат да бъдат изяснени и допълнени при упражняване компетентността на тези органи.

(2) Органът, който следва да извърши проверката, се определя в съответствие с неговата компетентност, установена с нормативен акт.

(3) В писмото по чл. 9, ал. 1 се посочват какви други действия, извън проверката, следва да извършат компетентните органи, а именно:

1. за резултатите от проверката да се съобщи на органа или лицата, подали сигнала, когато не се установят достатъчно данни за извършено престъпление;

2. преписката да се върне на прокурора, само ако се разкрият достатъчно данни за извършено престъпление.

(4) Проверката следва да се извърши в срок, не повече от 2 м. При необходимост, този срок може да бъде удължен от прокурора, най-много общо до 6 м., включително и при използване на СРС.

Чл. 10. (1) След получаване на преписката в случаите по чл. 9, ал. 3, т. 2, в съответствие с резултатите от проверката, прокурорът може:

1. да образува ДП;

2. да върне преписката на компетентния орган за допълване на данните за срок, не повече от 10 дни;

3. да откаже образуването на ДП.

(2) Прокурорът изготвя постановление за отказ да се образува ДП, освен в случаите по чл. 24 НПК, още и когато първоначалните данни за извършено престъпление не са били допълнени от проверката и не могат да бъдат допълнени въобще.

III. КОНТРОЛ ОТ ПО-ГОРЕСТОЯЩАТА ПРОКУРАТУРА

Чл. 11. (1) Постановлението на прокурора за отказ да бъде образувано ДП се съобщава на пострадалия или неговите наследници, на ощетеното юридическо лице и на лицето, направило съобщението.

(2) Постановлението по ал. 1 може да бъде обжалвано само пред непосредствено по-горестоящата прокуратура от лицата, които по закон се уведомяват, че то е изготвено.

Чл. 12. (1) Прокурорът от непосредствено по-горестоящата прокуратура извършва проверка на постановлението по чл. 11, ал. 1 по жалба на оправомощените лица, по свой почин, по сигнал на граждани или когато е уведомен по друг начин за неговата неправилност.

(2) Прокурорът по ал. 1 отменя постановлението по чл. 11, ал. 1, когато то е постановено при непълни данни и при неизяснени обстоятелства, при нарушение на материалния закон или когато то е необосновано.

(3) Когато постановлението по чл. 11, ал. 1 е отменено поради непълни данни или неизяснени обстоятелства, прокурорът по ал. 1 разпорежда допълнителна проверка в нов едномесечен срок.

(4) В зависимост от допълнително събраните данни, първоинстанционният прокурор осъществява съответно правомощията си по чл. 10, ал. 1.

(5) Когато постановлението по чл. 11, ал. 1 е отменено поради необоснованост или нарушение на материалния закон, прокурорът по ал. 1 разпорежда образуване на ДП, ако основанията за това се съдържат в материалите по преписката. В противен случай, той указва какви допълнителни действия да се извършват.

Чл. 13. (1) Прокурорът от по-горестоящата прокуратура извършва проверка на резолюцията по чл. 4 и чл. 5 по свой почин, по сигнал на граждани или когато е уведомен по друг начин за нейната неправилност.

(2) Когато прокурорът по ал. 1 констатира, че резолюцията по чл. 4 и чл. 5 е необоснована или незаконосъобразна, той я отменя с разпореждане и указва, какви действия да се извършват от първоинстанционната прокуратура.

IV. ДИСЦИПЛИНАРНИ МЕРКИ

Чл. 14. (1) Разпорежданията на прокурора, в рамките на неговата компетентност при извършване на предварителните проверки, са задължителни за органите на МВР, длъжностните лица и гражданите.

(2) При неизпълнение на дадено разпореждане на прокурора или при неспазване на срока за извършване на предварителната проверка или определени действия, свързани с нея, прокурорът уведомява административния ръководител на органа, на който е възложена проверката.

(3) В случаите по ал. 2 прокурорът може да наложи глоба на виновното лице, при условията и по реда, предвиден в чл. 405 ЗСВ.

V. ОРГАНИЗАЦИОННИ И КОНТРОЛНИ МЕРКИ

Чл. 15. (1) Периодично, но не по-малко от веднъж на три месеца, съответните първоинстанционни прокуратури извършват проверка на преписките, приключени от органите на МВР и от другите компетентни органи, по които не са разкрити достатъчно данни за извършено престъпление.

(2) Периодично, но не по-малко от веднъж на всяко полугодие, апелативните и окръжните прокуратури извършват проверка на съответно подчинените им прокуратури, относно дейността им по предварителните проверки, включително и законосъобразност и обоснованост на необжалваните откази за образуване на ДП, както и на резолюциите за прекратяване на преписките поради липса на данни за извършено престъпление или поради изпращане на преписките по компетентност на съответния специализиран орган.

(3) За резултатите от тези проверки, при необходимост, се уведомяват административните ръководители или отдел „Инспекторат“ във ВКП, ако са налице основания за дисциплинарна отговорност.

Чл. 16. Административните ръководители на териториалните прокуратури организират изучаването на тази Инstrukция и упражняват контрол за спазването ѝ.

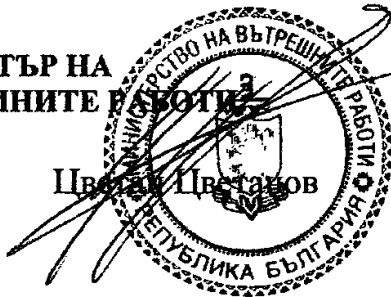
VI. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 17. Инструкцията се издава на основание чл. 138, т. 4 от Закона за съдебната власт и чл. 21, т. 11 от Закона за Министерството на вътрешните работи, съвместно от главния прокурор и министъра на вътрешните работи.

Чл. 18. Инструкцията отменя Указание № 281 от 08.12.2006 г., относно дейността на прокуратурата по възлагането, извършването и приключването на предварителни проверки, както и всички други вътрешноведомствени актове, които ѝ противоречат.

**МИНИСТЪР НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**

Цветан Цветанов

**ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:**

Борис Велчев

